

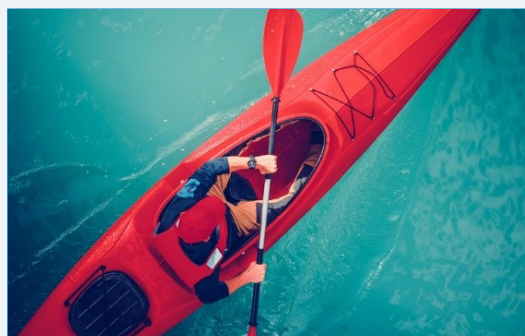
HERZIENING NADEELCOMPENSATIEVER ORDENING

Registratienummer: 23.104879

Aan De verenigde vergadering **Datum** 29 november 2023
Van D&H **Datum** 17 oktober 2023
Onderwerp herziening nadeelcompensatieverordening

Portefeuillehouder: Marjon Verkleij-Lemmers

Voorgesteld besluit

1. De nadeelcompensatieverordening te vernieuwen;
2. Een geheel nieuwe nadeelcompensatieverordening Rijnland (bijlage) vast te stellen met ingang van de dag van inwerkingtreding van de Omgevingswet;
3. Op dat moment de huidige nadeelcompensatieverordening (2016) in te trekken

Context

Wanneer ingelanden schade lijden als gevolg van rechtmatig overheidshandelen van Rijnland (bijv. dijkverbeteringen) kunnen zij aanspraak maken op nadeelcompensatie. Waardevermindering van onroerend goed vanwege Kustwerk Katwijk is daarvan een (recent) voorbeeld; Rijnland doet gezien zijn taak niets onrechtmatigs bij een kustverbetering, maar derden kunnen daar wel financieel nadeel van ondervinden.

Ingelanden die van mening zijn recht te hebben op compensatie van dat nadeel kunnen daarvoor bij het college een nadeelcompensatieverzoek indienen. Sinds 2009 is de Waterwet (artikel 7.14) de kapstok aan de hand waarvan dergelijke verzoeken worden getoetst. Omdat de Waterwet qua inhoud en vooral procedureel ruimte laat, is voor het afhandelen van nadeelcompensatieverzoeken in 2016 een nadeelcompensatieverordening vastgesteld door de VV.

Deze nadeelcompensatieverordening is geënt op een wetsvoorstel uit 2013 om de Algemene wet bestuursrecht aan te passen (de Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding (WNS)). Dit door het parlement aangenomen wetsvoorstel voorzag onder andere in een harmonisatie van de destijds bestaande nadeelcompensatieregelingen, maar dat deel van het wetsvoorstel is tot dusver niet in werking getreden. In 2016 heeft de VV besloten om al wel aan te sluiten bij inhoudelijke en procedurele bepalingen uit de WNS en dat op te nemen in een nadeelcompensatieverordening van Rijnland; iets dat nadien navolging kreeg bij andere decentrale overheden. Op 1 januari 2024 treedt de WNS wel in werking. Daarmee wordt een groot deel van onze nadeelcompensatieverordening overbodig; het staat nu namelijk in de wet. Wat overblijft zijn een aantal procedurele bepalingen over het inwinnen van extern advies; een aantal keer per jaar wordt een nadeelcompensatiedeskundige ingeschakeld die het college adviseert over de vraag in hoeverre recht bestaat op nadeelcompensatie.

Vanwege inwerkingtreding van de Omgevingswet verandert ook de wettelijke grondslag van een eigen nadeelcompensatieverordening; een tweede reden waarom de nadeelcompensatieverordening wordt vernieuwd.

Argumenten

1.1 Herziening nodig

Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet en de WNS per 1 januari 2024 wordt ook de Waterwet ingetrokken. De nadeelcompensatieverordening van Rijnland dient hierop aangepast te worden en voorzien te worden van een juiste juridische grondslag. Dat wat straks in de wet komt te staan, komt niet meer terug in de nadeelcompensatieverordening.

2.1 VV bevoegd bestuursorgaan

Op grond van de Waterschapswet (art. 78) is het algemeen bestuur bevoegd verordeningen vast te stellen/te wijzigen. Hiervoor dient de Inspraakverordening van Rijnland gevolgd te worden die als hoofdregel heeft dat voorafgaand aan vaststelling door de VV het college eerst een ontwerpverordening ter inzage legt. Net als bij de vaststelling van bijvoorbeeld peilbesluiten kunnen ingelanden gedurende 6 weken een zienswijze indienen op het voornemen de nadeelcompensatieverordening aan te passen. Hier kan van worden afgeweken met een beroep op artikel 3, tweede lid, van de Inspraakverordening waarin is opgenomen dat: *Geen inspraak wordt verleend indien de in het eerste lid genoemde besluiten naar het oordeel van het dagelijks bestuur daarvoor naar hun aard of belang niet in aanmerking komen [...]*. De toelichting op de uitzonderingsbepaling uit de Inspraakverordening noemt als voorbeeld van besluiten die naar hun aard of belang niet in aanmerking komen voor inspraak 'besluiten waarbij het bestuur geen keuzemogelijkheid heeft, zoals besluiten die rechtstreeks voortvloeien uit voorschriften van een hoger gezag.' De Omgevingswet en de WNS zijn voorbeelden van dergelijke voorschriften. Omdat aanpassing van de nadeelcompensatieverordening vooral cosmetisch is (alle inhoudelijke bepalingen die straks in wet staan, kunnen eruit en Waterwet wordt Omgevingswet; *naar hun aard*) en ingelanden daar niet beter of slechter van worden (*naar hun belang*) heeft het college besloten een inspraakronde achterwege te laten.

2.2 en 3.1 Vaststellen en intrekken

Omwille van de eenduidigheid wordt voorgesteld de huidige verordening niet te wijzigen, maar in zijn geheel in te trekken en de onderdelen over de advisering terug laten komen in een nieuwe verordening. Dat wat in 2016 is opgenomen over advisering en in de praktijk goed blijkt te werken (m.n. de verplichte inschakeling van een externe deskundige wanneer meer dan 25.000 euro aan nadeelcompensatie wordt geclaimd en de werkwijze van de in te schakelen deskundige) blijft bestaan.

Risico's

1.1 Onjuiste wettelijke grondslag

Wanneer de huidige nadeelcompensatieverordening niet wordt aangepast, wordt voorbijgegaan aan het feit dat de Waterwet er per 1 januari 2024 niet meer is.

[Vervolg](#)

Na vaststelling door de VV wordt de nieuwe nadeelcompensatieverordening bekendgemaakt in het Waterschapsblad.